

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.

CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 30 lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după înveală.

Partea oficială.

Nr. 4798—1922.

Pastorală pentru nașterea Domnului.

Venerați Frați și Prea Iubiți Fii!

S-a apropiat împărăția lui Dumnezeu: întoarceți-vă și credeți în Evanghelie¹⁾

Aceasta-i chemarea ce se îndreaptă fiecărui suflet din partea Celui ce „la plinirea vremii” a fost trimis de Tatăl în lume, ca tot cela ce va crede într’ânsul să nu peară ci să aibă viață de veci.

Suflet trudit și însetat de viață, întoarce-ți privirea spre leagănul săracăcios din peștera Betleemului și primește Evanghelia ce ți-se vestește. Imbracă lumina razelor ce se revarsă din ieslea primitoare a Celui neîncăput în nesfârșirea cerurilor.

Muritorule crede în Evanghelie. Este Evanghelia Ta. Bunăvestirea este pentru tine. Crede, ca să întri la viață.

Și pentruca această credință să poată intra în sufletul tău, întoarce-te de pe cărarea răului, părăsește calea păcatului, schimbă-ți sufletul tău, pocăiește-te.

Pocăință se cere ca pregătire pentru împărăția lui Dumnezeu. Această pocăință este părere de rău, este durere pentru păcat. Această pocăință este schimbarea sufletului, îndreptarea lui

spre bine. Este mărturisirea și zmerenia Vameșului, iară nu îngâmfarea Fariseului din Scriptură.

Această pocăință deschide ușa raiului și Te face părtaș al împărăției lui Dumnezeu, carea azi simțim tot mai mult că s-a apropiat de fiește carele din noi, când cu zmerenie plecăm ghenunchii sufletului nostru înaintea Unuia-născut Fiu alui Dumnezeu făcut om, pentru noi și pentru a noastră mântuire.

Întoarceți-Vă dară dela fătădelegile voastre și credeți în Evanghelie, căci s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

Întorcere de pe cărarea de până acum, schimbarea căii ni-se cere, căci calea pe care umblă lumea nu este calea împărăției cerurilor, nu duce la împărăția lui Dumnezeu.

Lumea crede, dela mic la mare, că împărăția lui Dumnezeu este mâncare și beătură, chiar așa cum a crezut și înainte de aceasta cu noăsprezece veacuri și mai bine. Dară împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și beătură. A spus-o marele Apostol al neamurilor. Nici noi nu putem spune altceva, decât ceea ce am primit: „că nu este împărăția lui Dumnezeu mâncare și

¹⁾ Marc. I. 15.

beură, ci dreptate și pace și bucurie întru Spiritul Sfânt."²⁾

Această împărăție alui Dumnezeu s-a apropiat de neamul omenesc când s-a născut Fiul lui Dumnezeu în lume: *împărăția dreptății*. El a venit să plinească voia Tatălui, carea a fost călcată prin păcat. El a venit să plinească dreptatea față de Dumnezeu pentru ca să șteargă nedreptățile noastre. El a venit să instăpânească dreptatea față de Dumnezeu și față de oameni și astfel să pogoare pe pământ împărăția sfințeniei lui Dumnezeu, a dreptății Lui. Pentru această dreptate a binevoit a se așeza în ieslea din Betleem și a călca viața întreagă cărarea durerilor și a suferințelor, până la urcarea Calvarului, pentruca prin crucea nedreptăților noastre să vestească, până la sfârșitul veacurilor, că împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și beură, ci dreptate.

Dreptate față de Dumnezeu și față de oameni din care se naște: pacea și bucuria. Asta-i împărăția lui Dumnezeu. *"Pe pământ pace"*.

Alta spune lumea și înțelepciunea ei. Nu vede decât mâncare și beură și bogăția lor într'o formă sau alta.

Pentru a ajunge la ele uită pe Dumnezeu, calcă legea Lui, nesocotește pe aproapele său și necinstește dreptul lui. Neliniștește. Invrăjbește.

Nu zoala și truda pentru cele trebuincioase se împotrivesc împărăției lui Dumnezeu, ci nedreptatea căilor. Căci munca este sfântă. Domnul singur a sfințit-o. Dară a-Ți uita de Dumnezeu și de legile lui în munca ta, și a păgubi pe aproapele tău în orice chip, aceasta se împotrivesc împărăției lui Dumnezeu, carea este dreptate și pace.

Intoarcere ni-se cere, schimbare a sufletului dela nedreptate la dreptate, pentruca să domneasca întru noi pacea și bucuria: împărăția lui Dumnezeu.

Azi cântăm cu atâta stăruință, *"pe pământ pace"* și nu-i pace pe pământ.

Nu-i pace, pentrucă domnește nedreptatea. Nedreptatea față de Dumnezeu și nedreptatea față de oameni. Oamenii urasc pe Dumnezeu și se urasc unii pe alții. Și nu este mai mare nedreptate decât această ură.

Ura domnește întru toți. Din ură fac răul și fărădelegea. Prin ură cred să facă chiar și binele. Dar ce se naște din ură nu este bine. Căci ura în sine este păcat și fărădelege.

Această stăpânire a urii trebuie scoasă din lume. Trebuie scoasă, desrădăcinată din suflete, pentru ca lumea să poată ajunge la pace, pentru ca să poată intra în suflete bucuria păcii. Spre aceasta trebuie să se îndrepte toată străduința sufletului creștinătății, ca prin dragoste adevărată, dusă în viața de toate zilele, să se slarme domnia urii, carea s-a instăpânit în lume. Lumina cărării creștinului adevărat sunt cuvintele Domnului Isus: *"poruncă nouă vă dau vouă ca să Vă iubiți unii pe alții precum v-am iubit eu pe voi"*. Aceasta-i legea nouă a creștinătății. Aceasta-i Evanghelia ce ni-se vestește în ieslea Betleemului. Nu sunt adevărați creștini ceice se urăsc unii pe alții. Nici lumea nu-i poate cunoaște de creștini, pentrucă Domnul spune: *"întru aceasta va cunoaște lumea că sunteți ucenicii mei dacă vă iubiți unii pe alții"*.

Acesta-i focul dumnezeiesc pe care a venit să-l aprindă Isus Mântuitorul în lume. Acesta-i focul chemat să mistuiască cătușele păcatului, să mistuiască toată nedreptatea din lume. Dragostea ne-o propovăduiește Domnul în ieslea Betleemului, dragostea pe sfântul lemn al crucii, pe Calvarul durerilor Sale înfricoșate. Aceeași Evanghelia împreună Betleemul cu Calvarul.

Prin această dragoste s-a răscumărat neamul omenesc. Prin această dragoste și numai pe această cale se pot desrobi și mântui popoarele cari se perindă în decursul veacurilor.

Pentru plinirea acestei răscumărări s-a întemeiat Domnul Biserica sa. Vestitoare a dragostei Sale dumneze-

²⁾ Rom. XIV. 17.

iești a așezat-o pe Ea; plințoarea a toată dreptatea. Pentru aceea se întunecă mărirea ei dumnezeiască, când, prin grea fărâdelege, s-ar abate dela propovăduirea acestei dragoste. Și pe cum acela care nu-și iubește pe aproapele său nu este urmașul Domnului, cu atât mai puțin va putea fi biserica Domnului, carea nu vestește dragostea Lui.

Clerul și poporul credincios va câștiga dară tot mai multă strălucire Bisericii lui Hristos, prin o viață plină de dragoste creștinească. Nimic în lume să nu fie în stare să turbure legăturile sfinte ale dragostei, cari trebuie să fie vii între turma cuvântătoare și aleasă alui Hristos și păstorii ei. Preoții Domnului, înainte de toți, i-și vor aduce pururea aminte, că împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și beutură.

Dară credincioșii, Domnului la rândul lor, aducându-și aminte că împărăția Domnului este dreptate, vor plini cu dragă inimă dreptatea cuvântului dumnezeesc: că celce slujește altarului de pe altar va trăi. Toate însă în marginile dragostei creștinești. Purați sarcina unul altuia și astfel veți plini legea lui Hristos.

Greșit însă va fi acela, care într-o formă sau alta, va turbura legăturile sfinte ale dragostei creștinești. Nici unul să nu-și facă singur dreptate. Aveți calea deschisă la acela care este rânduit de Părinte al tuturor și care nu va lăsa nedreptate nici într-o parte. Așadară vă zic cu Sfântul Pavel: *„Pentru mâncare nu strica lucrul lui Dumnezeu.”*¹⁾ Zic mâncare pentru toate cele trupești ale voastre. Pentru acestea să nu sufere credința voastră. Nu primejduiți sufletul, pentru mântuirea căruia Hristos Domnul a venit în lume și s-a lăsat ridicat în Cruce. Și spre aceasta cu atât mai vărtos Vă îndemn, Venerați Frați și Preaiubiți Fii, căci vrăjmașii Bisericii Domnului pândesc prilejul neînțelegerilor, între credincioși și păstori, pentru a duce în rătăcire pe unul sau pe altul.

Aceste legături nestricăcioase ale dragostei, vor fi tăria Bisericii lui Hristos și cu această tărie va lucra și pentru îndreptarea și însănătoșirea altora. *„Deci cele ce sunt ale păcii să le urmăm și cele ce sunt spre zidire unuia cătră altul.”*²⁾ Așa să zidim biserica sufletelor noastre, Biserica viie și însufletită alui Hristos, carea sunteți voi, urmând pururea celea ce sunt spre pace. Dacă această pace va domni neturburată în sufletele noastre, tăria Bisericii Domnului este neinvinsă în luptă ce este chemată să o poarte împotriva domniei păcatului din lume.

Toate valurile răului, ce s-ar izbîr de sufletul Ei sănătos, se vor zdrobi, fără să o poată clătina în munca sa izbăvitoare, ce împlinește la cuvântul Domnului său. Pe cărarea propovăduirii binelui nimic nu poate să-o înfrice, când i-și știe așezată nădejdea sa în Domnul veacurilor, care ne-a îndemnat să îndrăzim căci El a învins lumea.

A învins-o, însă prin dragostea fără de margini, ce i-a purtat-o și pe care prin jertfa vieții sale i-a dovedit-o. Prin dragostea carea se jertfește pe sine, o vor învinge și preoții Lui și credincioșii Lui. Aceasta să fie tăria voastră. *„Binecuvântați și nu blăstămați.”*³⁾ Păstrați sufletul Vostru curat neatins de valurile înveninate de ură, ale trâmântărilor atât de dureroase, cari desbină frații, și cu credința lui Hristos în suflete, pașiți peste aceste valuri, privind pururea spre lumina Evangheliei blândului Isus, îmblânzitor de patimă, care tuturora ne spune, *„învățați-vă dela mine că sunt blând și zmerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre.”*⁴⁾ Intru această odihnă a sufletelor veți afla împărăția lui Dumnezeu. Căci *„Impărăția lui Dumnezeu, zice Domnul, întru voi este.”*⁵⁾

¹⁾ Rom. XIV. 19.

²⁾ Rom. XII. 14.

³⁾ Mt. XI. 29.

⁴⁾ Lc. XVII. 21.

⁵⁾ Rom. XIV. 20.

Să se renască azi tot sufletul creștinesc întru sufletul lui Dumnezeu, îndreptându-l spre ceriu. Astfel să dea mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, ca să se poată pogori pe pământ pacea mult însetată.

Este sărbătoare pentru toți, dară nu este bucurie pentru toți; căci „*nu este bucurie nedreptilor, zice Domnul.*”⁹⁾

Răscumpărătorul tuturor se naște și prin el s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu de sufletul tuturor. Intrați cu toții întru bucuria Domnului Vostru, prin îndreptarea sufletului. Intrați întru împărăția dreptății Lui, și va fi ca un râu pacea noastră și dreptatea noastră ca valul mării precum zice Scriptura.

Hristos se naște, măriți-L.

Mărire Dumnezeului nostru. Mărire Împăratului păcii. Și pe pământ pace, între oameni de bunăvoie.

„*Deci fraților, bucurați-Vă. Fiți desăvârșiți, mângăiați-Vă, aceeași cugetați, pace să aveți; și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.*”⁹⁾

„*Darul Domnului nostru Isus Hristos cu sufletul vostru fraților. Amin.*”¹⁰⁾

Gherla, la 25 Decembrie 1922.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

⁹⁾ Is. XLVIII. 22.

¹⁰⁾ II. Cor. XIII. 11.

¹¹⁾ Gal. VI. 18.

NUMIRI.

On. *Andrei Centea* paroh în *Săsișig* este numit *protopop onorar*.

Din șed. cons. 12 Dec. 912.

Nr. 4656.

On. *Sever Groze* paroh în *Herina* (D. Bistriții) este numit în aceeași calitate la parohia nou înființată *Lechința* (D. Bistriții).

Nr. 4749.

On. *Teodor Macrea* preot în *Budacul român* (D. Budacului) este numit *profesor de religie spl.* la școala medie din *Bistrița*.

Nr. 4781.

On. *Ioan Fodor* preot în *Copru* (D. Buzei) este numit *paroh* la parohia *Sântejude* (D. Secului).

Nr. 4750.

Concurs

la parohii.

Postul de paroh I. din orașul *Satu mare*, care eventual va fi împreună și cu conducerea oficiului protopopesc al districtului *Satu mare*, se curentează cu termenul *15 Februarie 1923*.

Din șed. cons. 16 Dec. 1922.

Nr. 4748.

Doritorii de a dobândi acest beneficiu parohial să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopesc în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — prevăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
3. Estras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1921/22; la caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat, atestat oficios că pruncii totuși au fost catehizați.
4. Estras autentic din protocolul predicilor de pe anul 1922.

La rugărite înaintate fără aceste documente nu se va reflecta.

Preoți-învățători.

Directoratul general al Ministerului instrucțiunii publice din Cluj prin ordinul circular Nr. 5700—1922 oprește angajarea preoților și ca învățători.

În cazuri de absolută lipsă însă se permite ca preoții să fie și învățători, precum spune citatul ordin circular:

„Dar după ce sunt comune de învățământul primar nu se poate continua numai cu angajarea preotului, — sun-

tem dispuși în cazuri excepționale, la cererea susținătorului de școală din caz în caz, după aprecierea împrejurărilor locale, a acorda învoirea prealabilă pen- angajarea preoților în învățământul primar.

Cererile de aceasta natură se vor adresa Ministerului Instrucțiunii, Directoratului General, Cluj, și înzestra cu următoarele documente:

- 1) diplomă de preot,
- 2) diplomă de învățător,
- 3) certificat comunal, că respectivul este cetățean român, bucurându-se de toate drepturile civile și politice.
- 4) certificat comunal, că învățământul primar, în lipsa de învățător *stagnează* mai mult decât un an.

Petițiile întocmite, conform dispozițiilor de mai sus, sunt de a-se prezenta comitetului administrativ, care după ascultarea revizorului școlar le trimite *presidial* autorităților în drept cu opinie motivată.

Comitetele administrative județene și cele orașenești sunt îndrumate, ca dela 1 Septembrie 1922 să oprească funcționarea în învățământul primar a acelor preoți, cari nu posed aprobarea noastră prealabilă.”

Onorat Frații Voastre deci în cazurile când trebuie să vă angajați și ca învățători, veți avea a vă conforma celor de mai sus, — înaintând pe calea acestui Ordinariat cererile în acel scop.

Din șed. cons. 16 Dec. 1922.

Nr. 4645.

†

Necrolog.

Cu durere anunțăm Veneratului Cler trecerea la celea vecinice a preoților:

Alexandru Chereșteșiu senior, preot în penziune, fost paroh în *Bungardul săsesc*, repausat în 2 Decembrie a. c. în anul 67 al vieții și 41 al preoției sale.

Alexiu Varna paroh în *Asuagiul de sus*, protopop al districtului *Băseștilor*, arhidiacon onorar, repausat în 20

Decembrie 1922, în anul 81 al vieții și 58 al preoției sale.

Nr. 4797.

Alexandru Peter preot în penziune, fost paroh în Hideaga, repausat în 11 Decembrie 1922 în anul 75 al vieții și 50 al preoției sale.

Onorat Frățiile Voastre să aduceți pentru repausul adormiților în Hristos Frați rugăciunile îndatinate la altarul Domnului.

Din șed. cons. 12 Dec. 1922.

Nr. 4660.

CONCURS

pentru posturi de învățător.

1. Postul de cantor-învățător din filiala *Aleuş* (D. Valcăului) cu retribuția: 1) cvartir și grădină, 2) 200

Lei dela credincioși, 3) 4 jughere pământ arător și pomăt, 4) 7 litre bucate dela fiecare familie, 5) Ștole îndatinate, 6) lemne pentru încălzit.

Nr. 4684.

Termenul concursului se fixează cu 1 Februarie 1923.

Petițiile împreună cu extrasul matricular de boț, diploma de învățător, atestatul de serviciu și moralitate să se înainteze senatului școlastic. Acesta făcând alegerea, va înainta aci toate actele prin protopopul districtual. În toate locurile unde e de lipsă transcrierea ajutorului de stat, să se înainteze încă: atestatul de competență comunală, tabela de calificare a învățătorilor petiționari, libelele de plată a învățătorului ales, și petiția senatului școlastic pentru transcrierea ajutorului de stat. Protopopul districtual să raporteze tot atunci, că învățătorul de mai înainte în ce zi și din ce cauză și-a părăsit postul, că ajutorul de stat până când l-a ridicat, și că învățătorul nou ales în care zi și-a ocupat postul.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficială.

Despre creierea și guvernarea lumii.

(Cateheză după „Catehismul mic”)

Iubiți copilași!

În ora trecută v'am vorbit despre bunul Dumnezeu, că Cine este, unde este, . . . șcl. voi ați ascultat și ați învățat acele, precum se cuvine școlariilor buni și sîrguincioși; tu, George, așa e că știi, că numai un Dumnezeu este? Și câte fețe, persoane sunt în Dumnezeu? Cum se numesc cele trei Fețe cu un nume? Ștefane!

Văd, I. C., că toate le știți foarte bine, ce v'am vorbit în rândul trecut, și mă bucur foarte, că voi sunteți așa de buni. Dacă veți fi buni și astăzi și veți fi ascultători, vă voi vorbi despre un lucru și mai frumos, — despre aceea, că ce a făcut, ce a isprăvit bunul Dumnezeu.

I. C., Noi știm, că Dumnezeu este de față, prezent, în tot locul: în ceruri, pe pământ, pretotindenea (1., 2.), adecă El este domnul lumii întregi (1., 1.). pentru că cerul, stelele, și toate câte le vedem, le numim lume. Acestora toate (univers) le este domn Dumnezeu.

1. Așa e, I. C., ați voi să știți, cum de a ajuns Dumnezeu de domn, stă-

pân al lumii? Vă voi povesti vouă. Lumea n-a fost totdeauna. Fost-au vremuri, când nu era pământul, nici cerul, nici Soarele, nici stelele, n-a fost nimic, ci numai Dumnezeu. Nu era nimic și atunci Dumnezeu le-a făcut toate câte sunt. I. C., dacă cineva face ceva, lucrul ce-l face este al lui; măestrul dacă face ceva, este proprietatea lui, el este domnul, stăpânul lucrului făcut și numai dacă-l vinde altuia, devine acel lucru proprietatea cumpărătorului. Și Dumnezeu, fiindcă a făcut lumea, e stăpânul lumii: Dumnezeu însă n-a vândut, n-a dat lumea nimănu, — căci cine ar fi așa de avut, că să poată cumpăra lumea întregă! — deci va rămânea stăpânul lumii pururea.

Și oamenii făuresc multe lucruri, tîmplarul face din lemn masă, cismarul din piele face cisme, faurul din fier face potcoave, însă oamenilor totdeauna le trebuiește ceva din ce să facă: lemn, piele, fier. . . șcl.; această o nîmim facere, făurire, măiestrie.

Dumnezeu însă n-a avut nimica, din ce să facă, căci era numai el singur și cu toate aceste a făcut lumea. Când cineva din nimica face ceva, atunci zicem că creiază. Așa dară Dumnezeu a creiat lumea. Ce a făcut Dzeu?

Dumnezeu a creiat lumea. (partea întâiu a întrebării I.). Numai Dumnezeu poate creia, oamenii dacă măiestresc ceva, zicem că au făcut.

Intrebări: Au oamenii trebuință de ceva dacă fac un lucru? Tâmplarul din ce face masa? Cismarul cisma... șcl.? A fost ceva afară de Dumnezeu? Din ce a făcut Dumnezeu lumea? Cum numim noi facerea din nimica? Poate omul să creieze? Pentru ce (nu poate)? Cine poate creia?

Ce socotiți, cum a creiat Dumnezeu lumea? Voi povesti și asta, dacă veți sta în tăcere și veți asculta.

Tâmplarul, cismarul, fâzurul lucrează, găurește, cioplește, ciocănește și numai așa poate să facă ceva și tocmai pentru această numim opera lor facere. Dumnezeu însă nu a creiat în acest mod, ci numai a voit, ca să fie și s-a făcut (creiat) lumea. Așa e, Ștefan, că și tu dacă voiești î-ți ridici mâna, voiești și-ți închizi ochii. Așa, numai în grad (mod) mai desăvârșit, și Dumnezeu a voit numai și s-a creiat lumea; deci dară Dumnezeu cu voința sa a creiat lumea (partea întâiu a părții doua întrebării I.). Cu ce a creiat deci Dumnezeu lumea? *Cu voința sa.*

Bunul Dumnezeu numai voiește și îndată se face lucrul voit? a voit numai să fie cerul și s-a făcut cerul... șcl. Ce socotiți, dacă Dumnezeu ar voi să mai fie o lume, ar putea să o facă? ar fi încă o lume? Abunăseamă. Dar dacă ar voi, ea să se surupe lumea, ar putea-o face? Cu siguranță! Deoarece Dumnezeu toate le poate face. pentru aceea zicem că este atotputernic. Cum zicem? *Atotputernic!* Mai înainte am zis că Dumnezeu face cu voința sa. Și fiindcă Dumnezeu cu voința sa toate le poate face, pentru aceea zicem că Dumnezeu cu voința sa atotputernică le face toate. Cu ce a creiat deci lumea? Lumea a creiat-o cu voința sa atotputernică. Acum dară dacă vă întreb, că cine a creiat lumea? atunci trebuie să răspundeți: *Lumea a creiat-o Dumnezeu cu voința sa atotputernică.*

2. Dumnezeu ar fi putut să creieze lumea și într-o clipită, pentru că este

atotputernic și cu toate aceste n-a făcut așa, ci a creiat lumea în șase zile. In câte zile a creiat Dumnezeu lumea? *Dumnezeu a creiat lumea în șase zile.*

Pentru ce a creiat Dumnezeu lumea în șase zile, ce socotiți, I. C.? Pentru aceea, ca și noi asemenea să facem, ca să lucrăm șase zile, Luni, Marți, Miercuri... șcl. să mergem la școală și să învățăm, iar în ziua a șaptea, Dumineca, să ne odihnim și să dăm mulțumite lui Dumnezeu, pentru că a creiat toate. Așa a făcut și bunul Dumnezeu, în ziua a șaptea n-a creiat nimica; așa trebuie să facem și noi, copilașii mei, pentru că El este părintele nostru ceresc și așa voiește El.

3. V'am spus deja, că Dumnezeu cu voința sa a creiat lumea. Tâmplarul înzădar va sta în fața lemnului și va voi, și ori cât de tare, ori cât va voi, ca din acela să se facă masă, tot nu se va face. Așa că nu? Trebuie să taie lemnul, să cioplească, să ciocănească, cu un cuvânt trebuie să lucreze acel lemn.

Și bunul Dumnezeu așa a creiat lumea aceasta? Nu, I. C., bunul Dumnezeu n-a trebuit să lucreze, bunul Dumnezeu n-a făcut nimica, ci numai a voit, ca să fie lumea și s-a făcut. A voit numai să fie cerul și s-a făcut; a voit să fie arborii și s-au făcut; a voit și s-au făcut toate. Cum a creiat deci Dumnezeu lumea? *Dumnezeu a voit numai să fie și s-au făcut toate.*

Intrebări: Ce trebuie să facă omul, când voiește să făurească ceva? Și Dumnezeu a trebuit să lucreze? Cum a creiat Dumnezeu toate, lumea?

4. I. C., Dumnezeu a voit să fie lumea și s-a făcut. Ce socotiți, dacă ar voi să nu fie, atunci nu ar fi? Abunăseamă că nu, pentru că Dumnezeu toate le poate face, căci voința Lui este atotputernică, ce numai voiește, se face îndată. Ziceți frumuseț după mine: *Dumnezeu toate le poate face, câte voiește.*

Augustine, zi numai: Ce poate face Dumnezeu?

5. Am auzit deja I. C., că Dumnezeu în șeasă zile a creiat lumea din nimică cu voința sa atotputernică, a voit numai să fie toate și s-au făcut toate, pentru că El toate le poate face, câte le voiește. Dar ce socotiți, ce ar fi fost de lume, dacă Dumnezeu nu s-ar fi îngrijit și pe mai departe de ea? Așa e, că dacă puii cei mici ies din ouă, mama voastră le dă hrană, pe seară îi așează în cuibăți călduros, are grije de ei, să nu li-se facă ceva stricăciune, cu un cuvânt se îngrijește de pui, căci altcum s-ar prăpădi. Așa face și bunul Dumnezeu cu lumea, ca să nu piară; și acum are grijă de ea.

Ce face Dumnezeu și acum cu lumea? *Dumnezeu și acum are grijă de lume.*

Cum se îngrijește însă Dumnezeu de lume? Mama voastră le dă hrană puilor, îi adapă să nu înseteze, face culcuș lor să nu le fie frig. Deci dară îi susține, zicem noi. Așa face și Dumnezeu cu lumea. Dă oamenilor hrană, ereste holdele, trimite ploii în primăvară, ca să înverzească toate; încălzește Soarele, ca să răsară florile și iarba, pentru hrana vitelor. Așa se îngrijește și susține Dumnezeu Soarele, Luna și stelele, ca acele să nu piară. Pentru aceea zicem, că Dumnezeu și acum poartă grijă de lume, *adecă susține lumea.*

Dar și altceva face Dumnezeu cu lumea. Ați văzut voi pe tatăl vostru ieșind la câmp să cară fânul. Ori merge înaintea boilor, conducându-i pe drum ori șezând în car cu biciul îi îndreaptă pe calea bună, când la dreapta, când la stânga, când iară îi silește să meargă mai cu spor ori mai încet. Noi zicem că îndreaptă, cărmuește (gvernează) boii.

Așa cărmuește și bunul Dumnezeu lumea. Hotărăște răsăritul Soarelui, ca-lea ce o face și apusul lui; ca vara să încălzească mai cu foc, iarna mai

puțin. Cărmuește norii, ca ploaia să învieze toate; spulberă norii, ca să strălucească iară Soarele și să crească toate. Aduce vânturi, ca să curețe aerul. Ce ar fi, dacă nu ar face aceste Dumnezeu?

(Va urma).

In Librăria Diecezană

se află toate cărțile liturgice compactate în legătură de lux, ori la dorință crudo. Toate imprimătele, pentru oficiile parohiale, precum rațiuni, matricule, blanchete de estras, tipărituri periodice, etc.

Putem servi cu potire, aranjament complet a-malgam de argint cu cupă de argint, aurit în foc veritabil și format frumos, fabricat din timp de înaintea războiului, cu preț foarte avantajos.

Noutăți literare, cărți de școală, revizite de scris; asortiment foarte bogat.

Comandele pe cale postală le executăm prompt și cu reîntoarcerea poștelor.

Aducem la cunoștința D-nilor preoți și învățători, că suntem în posibilitatea a servi cu sigilii și stampile pregătite solid și din cauciuc de calitate superioară, despre ce se ia garanță.

Pregătim sigilii de tot soiul și formatul: pentru oficii parohiale, școli cu emblema statului ori fără, pentru reuniuni, cooperative, sigilii de intrare, cu un cuvânt toate ce se țin de această artă.

În librăria diecezană avem modele, după cari se poate face comanda. Se pot comanda pe cale postală scriind corect textul și prin desemn dând formatul dorit. Comandele pe poștă se expediază prin poștă recomandat.

LIBRĂRIA DIECEZANĂ.

Plața Unirii 13.